

TYDZIEŃ BIBLIJNY
DZIEŃ VIII
NIEDZIELA DOBREGO PASTERZA

CZYTAMY ŁUKASZOWĄ EWANGELIĘ

Dzisiaj mamy OSTATNIE trzy rozdziały Ewangelii wg św. Łukasza (Łk 22-24). Najpierw się pomódl o światło Ducha Świętego, aby ta lektura była rzeczywistym spotkaniem z Bogiem w Jego Słowie. Możesz też zatrzymać się nad tym Słowem dłużej – po nabożnym czytaniu usystematyzuj sobie przeczytaną treść. Dziś spróbuj też sam zadawać sobie pytania do tekstu...

ROZWAŻANIE

Dzisiaj proponuję rozważyć homilię św. Grzegorza:

Homilia św. Grzegorza Wielkiego, papieża, do Ewangelii
(Homilia 14, 3-6)

Chrystus Dobry Pasterz

"Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje - to znaczy miłuję je - a moje mnie znają". Jakby chciał otwarcie powiedzieć: miłujący są posłuszni. Ten bowiem, kto nie miłuje prawdy, wciąż jeszcze jej nie zna.

Ponieważ słyszeliście już, bracia najmilsi, o naszej odpowiedzialności, pomyślcie i wy, na podstawie słów Pana, również o waszej odpowiedzialności. Rozważcie, czy jesteście Jego owcami, rozważcie, czy poznaliście Go, rozważcie, czy znacie światło prawdy. Poznacie zaś to nie przez wiarę, lecz przez miłość. Poznacie to nie przez wierzenie, ale przez czyny.

Świadczy o tym sam Jan Ewangelista, gdy pisze: "Kto mówi, że zna Boga, a nie zachowuje Jego przykazań, ten jest kłamcą".

Dlatego też Pan mówi dalej: "Podobnie jak Mnie zna Ojciec i Ja znam Ojca, i życie moje oddaję za moje owce". To tak jakby powiedział: Dowodem tego, że znam Ojca i że On Mnie zna, jest to, iż oddaję moje życie za owce; to znaczy: jak bardzo miłuję Ojca, pokazuję przez to, że umieram za owce.

O tych owcach Pan znowu mówi: "Moje owce słuchają mego głosu, a Ja je znam, idą za Mną i Ja im daję życie wieczne". Mówi także o nich nieco wyżej: "Jeżeli ktoś wejdzie przeze Mnie, będzie zbawiony, wejdzie i wyjdzie, i znajdzie pastwiska". Wejdzie - to znaczy osiągnie wiarę; wyjdzie - od wiary do oglądania Boga; od wierzenia do kontemplacji, bo znajdzie pastwiska wielkiego nasycenia.

Tak więc owce znajdują pastwiska, bo ktokolwiek z szczerym sercem idzie za Nim, żywi się pokarmem trwającym wiecznie. Tymi pastwiskami owiec są radości wewnętrzne wiecznie kwitnącego raju. Pokarmem wybranych jest obecność oblicza Bożego. Gdy się weń wpatrują, dusza syci się bez końca pokarmem życia.

Podążajmy, bracia najmilsi, do tych pastwisk, na których będziemy się radować spotkaniem z ich znakomitymi mieszkańcami. Niech zaprasza nas do tego radość tych, którzy tam żyją szczęśliwie. Rozpalmy więc, bracia, nasze serca, niech wiara zapala się do tego, co jest jej przedmiotem, niech nasze pragnienia kierują się ku dobrom niebieskim; taka miłość jest już dążeniem do nich.

Niech żadne przeciwności nie odwracają nas od duchowego wesela tego święta, bo jeśli tylko ktoś mocno pragnie podążać do ukazanego mu celu, to temu pragnieniu nie przeciwstawiają się żadne trudy wiodącej tam drogi. A więc niech nas nie skusi ułuda zwodniczego szczęścia, bo zaiste, niemądry to wędrowiec, który pociągnięty urokiem ukwieconych łąk zapomina, dokąd miał zamiar skierować swe kroki.

KATECHEZA

Wiele utworów literackich na przestrzeni dziejów zawiera w sobie nawiązanie do Pisma Świętego. Również na co dzień możemy spotkać się z powiedzeniami czy przysłowiami pochodzącymi z Biblii. Związki frazeologiczne, które swoje źródło mają w Biblii, określa się mianem biblizmów. Poniżej kilkanaście przykładów:

plagi egipskie – olbrzymie nieszczęścia, także ich wielkie nagromadzenie. W Księdze Wyjścia Egipt nawiedziły plagi: krew w Nilu, żaby, komary, muchy, zaraza bydła, wrzody, grad, szarańcza, ciemności, śmierć pierworodnych.

ciemności egipskie - ciemność zupełna, całkowita, nieprzenikniona. Związek ten nawiązuje do jednej z plag egipskich – ciemności.

zakazany owoc – grzech, pokusa, coś, co wyjątkowo kusi. Termin ten wywodzi się z historii pierwszych rodziców, Adama i Ewy, którzy, zrywając owoc z drzewa poznania dobra i zła, okazali Bogu nieposłuszeństwo, co w konsekwencji spowodowało na całą ludzkość cierpienie i niedoskonałość.

trąby jerychońskie – przeraźliwy, silny dźwięk, czasami określenie hałaśliwego człowieka. Nawiązuje do historii miasta Jerycha, które Izraelici z Jozuem na czele zdobyli, grając na siedmiu trąbach z baranich rogów, siódmego dnia obalili mury miasta. (Joz 6,1-21)

Sodoma i Gomora – miejsce rozpusty i rozwiązłości, braku zasad moralnych. Te miasta zostały zniszczone przez Boga z powodu panującej tam rozpusty. (Rdz 19,1-29).

wieża Babel – niemożność porozumienia się, bałagan, nieporozumienia, także symbol pychy człowieka. W Księdze Rodzaju budowla sięgająca nieba, przy budowie której Pan Bóg pomieszał ludziom języki tak, że nie mogli się ze sobą porozumieć.

rzucić perły przed wieprze - ofiarowywać coś wartościowego komuś, kto na to nie zasługuje i nie potrafi tego docenić. To słowa Jezusa: „Nie dawajcie psom tego, co święte, i nie rzucajcie swych pereł przed świnie, by ich nie podeptały nogami, i obróciwszy się, was nie poszarpały” (Mt 7,6)

salomonowy wyrok – wyrok sprawiedliwy, mądry. Termin pochodzi od postaci najmądrzejszego króla w historii Izraela – Salomona.

z pustego i Salomon nie naleje – istnieją sprawy, których nawet najmądrzejsi tego świata nie są w stanie rozwiązać.

pocałunek Judasza – zdrada, podstęp, gest fałszywy, nieszczerzy, dwulicowy. Judasz w ten sposób zdradził Jezusa w Ogrodzie Oliwnym.

Alfa i Omega – ktoś, kto wszystko wie z danej dziedziny, najwyższy autorytet, guru. Pierwsza i ostatnia litera alfabetu greckiego. Wyrażenie to w Apokalipsie odnosi się do Chrystusa, który jest Początkiem i Końcem wszystkiego – Panem historii.

hiobowe wieści - wieści smutne, tragiczne, fatalne. Do Hioba przychodzili różni posłańcy z wieściami o utracie majątku i śmierci bliskich. (Hi 1)

judaszowe srebrniki – zapłata za zdradę, również pieniądze splamione krwią. Judasz otrzymał 30 srebrnych monet za wydanie Mistrza.

mana z nieba – niespodziewany dar, także nawiązanie do Eucharystii. Podczas wędrówki przez pustynię Naród Wybrany był codziennie karmiony manną i przepiórkami.

rzeź niewiniątek – zdarzenie, w którym padło ofiarą wielu niewinnych ludzi. Nawiązanie do rozkazu Heroda, aby zabić wszystkich chłopców do lat 2 w Betlejem.

syn marnotrawny – osoba, która zbłądziła, ale potrafiła się do tego przyznać. Nawiązanie do przypowieści ewangelicznej o tym samym tytule (Łk 15)

wdowi grosz – cenny dar nie ze względu na realną wartość, ale na ogrom wyrzeczenia, jakie poniósł ofiarodawca. Nawiązanie do postawy ubogiej wdowy, która dała na ofiarę dwa grosze – całe swoje mienie.

zamienić się w słup soli – zneruchomieć z zaskoczenia lub zdziwienia, nie wiedzieć, co powiedzieć i zrobić. Żonę Lota spotkała taka kara za nieprzestrzeganie polecenia aniołów o nieoglądaniu się za siebie podczas ucieczki z Sodomy.

żona Lota – osoba charakteryzująca się nieposkromioną ciekawością. Patrz wyżej.

sprzedać coś za miskę soczewicy – oddanie czegoś bardzo cennego za coś, co nie jest wiele warte. Wyrażenie pochodzi z przypowieści o Ezawie, który wyrzekł się pierworództwa na rzecz Jakuba za miskę soczewicy.

umywać od czegoś ręce – zrzucić z siebie odpowiedzialność. Ten gest wykonał Piłat, który nie chciał brać na siebie odpowiedzialności za śmierć Chrystusa.

jeźdźcy Apokalipsy – osoby pozostawiające po sobie zniszczenie i śmierć. Postaci z Apokalipsy: Śmierć, Głód, Zaraza, Wojna.

list Uriasza – wyrok na sobie. Wracając do wojska Uriasz niósł list do dowódcy, w którym król Dawid nakazywał zabicie go.

ZADANIE NA DZIŚ

Pomódl się Psalmem 23.